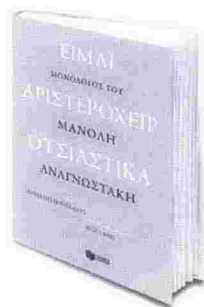

δ:μαρτυρίες - βιογραφίες

Μανόλης Αναγνωστάκης
**«Είμαι αριστερόχειρ
ουσιαστικά»**

Επιμέλεια: **Μισέλ Φάις
Πατάκης**, 2011 σ. 99, € 7

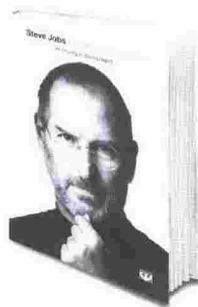

Ενας αποκαλυπτικός μονόλογος του Μανόλη Αναγνωστάκη, του ποιητή που πέτυχε να εκφράσει τον εαυτό του και την εποχή του με πλήρη συνείδηση της ευθύνης απέναντι στην Ιστορία, μακριά από τους συνήθεις εύκολους συναισθηματισμούς. Μια ποίηση που αποτυπώνει τη σύνθλιψη μιας γενιάς η οποία έζησε τον σπαραγμό του αδελφοκτόνου πολέμου. Αυτό που πέτυχε ο ποιητής είναι πραγματικά σπουδαίο: κατόρθωσε να αναγάγει το προσωπικό του βίωμα σε χρονικό της ελληνικής συλλογικής μίρας μιας περιόδου η οποία άφησε πληγές που δύσκολα επουλώνονται. Ο συγκεκριμένος μονόλογος (με πρόλογο του Παντελή Μπουκάλα και επιμέλεια-επίμετρο του Μισέλ Φάις) είναι ένα πολύτιμο ντοκουμέντο μέσα από το οποίο σκιαγραφείται η διαδρομή του ποιητή στη ζωή και την τέχνη, με μια αποστομωτική ειλικρίνεια που καθηλώνει. Και, βέβαια, αυτό που «βγαίνει» από την παρούσα έκδοση είναι ότι ο Αναγνωστάκης υπήρξε –πάνω απ’ όλα– ο ποιητής της προσωπικής εντιμότητας, εκείνος που είδε πριν απ’ όλους ότι το ήθος της δημιουργίας έπρεπε να συμπάρχει με το ήθος της πολιτικής δράσης και –κατ’ επέκταση– της ίδιας της ζωής.

[Γ. Β.]

Walter Isaacson
**Steve Jobs, η επίσημη
βιογραφία**

Μετάφραση: **Γ. Μπαρουξής,
Σ. Παχή, Χρ. Καψάλης
Ψυχογιός**, 2011, σ. 540, € 14,99

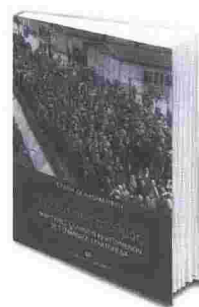

Αντιφατικός, πεισματάρης, διορατικός, επικοινωνιακός, εφευρετικός –όπως και να χαρακτηριστεί ο πρόσφατα εκλιπών Στιβ Τζομπς, μάλλον διαφεύγει των κατηγοριοποιήσεων. Πρόκειται για ένα εγχείρημα που ενορχηστρώθηκε με θαυμαστή μέθοδο, με τον Isaacson να γνωρίζει καλά ότι ο μόνος τρόπος να απορύγεις άλλη μία «αγογραφία» είναι να διευρύνεις τον κύκλο των μαρτυριών, βάζοντας δίπλα στους φίλους και συνεργάτες να μιλήσουν οι ανταγωνιστές, αλλά και οι εχθροί. Έτσι, πλάι στις περισσότερες από τις σαράντα συνεντεύξεις που παραχώρησε ο Τζομπς, σταχυολογούνται και οι απόψεις περισσότερων από εκατό ανθρώπων που τον γνώριζαν από την καλή και την ανάποδη. Το αποτέλεσμα είναι μια διεξοδική σκιαγράφηση –με όλες τις εμμονές, τα πάθη και τα χαρίσματα– μιας σπάνιας ιδιοφυΐας που κάποτε είχε πει χαρακτηριστικά ότι «αντί να ανησυχούμε γ’ αυτό που μας συνέβη, ας επινοήσουμε καλύτερα το αύριο». Και, απ’ ό,τι φαίνεται, το εννοούσε κατά τρόπο απόλυτο.

[Γ. Β.]

Ελένη Δελιδημητρίου
**Τελευταίος σταθμός
Μαρτυρίες Ελλήνων κρατουμέ-
νων σε γερμανικά στρατόπεδα**

University Studio Press. 2011
σ. 134, € 13

Κτήμα ες αεί: «αυτά που άκουσα πρέπει να μείνουν έτσι αυθεντικά όπως μου τα διηγήθηκαν, ως παράδειγμα στις επόμενες γενιές». Έτσι δικαιολογεί η γεννημένη στη Θεσσαλονίκη και από το 1961 κάτοικος Μονάχου συγγραφέας την απόφασή της να προσθέσει και το δικό της λιθαράκι στον αγώνα ενάντια στη λήθη. Συναντώντας από κοντά ανθρώπους που έχουν ακόμα στο σώμα τους τα σημάδια που τους άφησαν οι βουρδουλιές και οι κλωτσιές των δεσμοφυλάκων στα γερμανικά στρατόπεδα, θέλησε να δώσει το λόγο σε αυτές τις σβησμένες από το χρόνο φωνές. Μόνο με τα αρχικά του ονόματός τους, ίσως γιατί, μετά την εμπειρία τους εκεί, οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν πια όνομα, παρά μόνο τον αριθμό που χαραχτηκε στο χέρι τους, οι μαρτυρίες τους καταγράφονται ατόφια, χωρίς επεξεργασία. Η συγγραφέας στην εισαγωγή της δίνει στοιχεία για τα στρατόπεδα και τον ελληνικό πληθυσμό τους, ενώ συντάσσει και έναν χρήσιμο κατάλογο με τοποθεσίες, αριθμούς κρατουμένων κ.λπ.

[Σ. Κ.]